មាតិកា

ទំព័រ

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ xvii

បុព្វកថា ដោយលោកបណ្ឌិតសភាចារ្យ ស៊ិន សំណាង xviii

អារម្ភកថា xxi

ពាក្យសរសេរកាត់ xxix

វគ្គ១ ភូមិកំណើតខ្ញុំ (ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៥០-១៩៦០) ០១

ការធ្វើដំណើរពីភូមិខ្ញុំទៅកាន់ទីក្រុង ០២

ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ប្រជាជន ០៥

អ្នកស្រែខ្មែរ និង ពាណិជ្ជករចិន ០៨

ភាពសុខដុមរមនាខាងជាតិសាសន៍ និង សាសនា ១១

ភាពស៊ីវិល័យនៃអ្នកភូមិស្នាយពលក្រោម ១២

វង្សត្រកូលខ្ញុំ ១៦

ការឆ្លងទន្លេនៅភូមិស្នាយពល ២៣

កុមារភាព បងប្អូន និង កិច្ចការរបស់ឪពុកខ្ញុំ ២៥

ថ្ងៃចូលរៀនលើកដំបូង និង តម្លៃគ្រូ ២៩

សកម្មភាពក្រៅថ្នាក់រៀន ៣២

ការគិតគូរអំពីបញ្ហាស្រុកទេស ៣៦

ខ្ញុំចូលចិត្តកសាងកុសល ៣៩

ខ្ញុំចូលចិត្តអានសៀវភៅ ៤០

ចង់ស្គាល់ភ្នំពេញខានបានលេខ១ ៤២

លាភូមិស្នាយពល ៤៤

វគ្គទី២ ការសិក្សា និងជីវភាពនៅទីក្រុង (ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៦០-៧០) ៤៦
ផ្ទះឈើប្រក់សង្កសីនៅផ្សារដើមគ ៤៦
ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ៤៨
បានចូលរៀនវិទ្យាល័យ ៥០
វិធីពង្រីកចំណេះខាងភាសាបារាំង ៥៣
បានចូលសិក្សានៅមហាវិទ្យាល័យពាណិជ្ជសាស្ត្រ ៥៤
គន់មើលសិស្សនារីវិទ្យាល័យដេកាត ៥៩
អាហារូបករណ៍ពីរាជរដ្ឋាភិបាល ៦០
ប្រឡងចេញយកសញ្ញាប័ត្រជាប់លេខ១ ៦២
ជីវិតក្នុងពិភពកម្មករ ៦៤
បានការធ្វើនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនសុរាគារខ្មែរ ៦៧
ខ្ញុំចេះតែចង់រៀនបន្ត ៦៨
ខ្ញុំចេះតែចង់រៀនបន្តនៅប្រទេសបារាំង ៦៩
ខ្ញុំចង់ធ្វើជាគណនេយ្យករឯករាជ្យ ៧០
ស្ថានការណ៍ប្រែប្រួល ៧៤
រៀបការបងប្រុសទី១ ៧៩
ចូលធ្វើការក្នុងក្រុមហ៊ុនឯកជន ៨០
និយាយគ្នាតាមវចនានុក្រម ៨៤
មន្ត្រីពន្ធដារសួថា «រៀបចំរួចស្រេចហើយឬនៅ?» ៨៥
មានគណនីនៅក្រេឌីលីយ៉ោណេ ៨៧
ក្រុមហ៊ុនកូមិនខ្មែរជាក្រុមហ៊ុនចុងក្រោយ ៨៨
កូដកម្មដោយឥតប្រាប់មុន ៩១
ទីបំផុតខ្ញុំសម្រេចចេញទៅស្រុកបារាំង ៩៣
រៀបការបងប្រុសទី២ ៩៥
ថ្ងៃចុងក្រោយនៅកម្ពុជា ៩៧

វគ្គទី៣ ប្រទេសកម្ពុជាក្នុងភ្លើងសង្គ្រាម (ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៧០) ៩៩
ព្រឹត្តិការណ៍ ១៨ មីនា ១៩៧០ ១០១
គេថា ធ្វើតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ១០៧
រដ្ឋាភិបាល លន់ នល់ កំចាត់វៀតណាមកុម្មុយនីស្ត ១០៩
សម្តេច សីហនុ មានប្រតិកម្មតបវិញ ១១២
លន់ នល់ ជានរណា? ១១៤
សិរិមតៈ និង ជម្លោះក្នុងរាជវង្ស? ១១៧
សម្តេច សីហនុ លែងទុកចិត្តអាមេរិក ១២៤
ខ្មែរក្រហម និង ពួកបញ្ញវន្ត ១២៨
ខ្ញុំធ្វើកុម្ម៉ង់ដូ ១៣២
អ្នកណាក៏អាចទិញសក្តិពាក់បានដែរ សម័យ លន់ នល់ ១៣៤
សម្ព័ន្ធភាព លន់ នល់ បែកគ្នាជាបក្សផ្សេងៗ ១៣៥
រដ្ឋធម្មនុញ្ញឆ្នាំ១៩៤៧ និង គណបក្សប្រជាធិបតេយ្យ ១៣៧
បោះឆ្នោតក្នុងរបបសាធារណរដ្ឋ ១៤៤
សម្ព័ន្ធភាព លន់ នល់ សាកល្បងរួបរួមគ្នាវិញ ១៤៥
ក្រុមប្រជាធិបតេយ្យចង់ធ្វើជាស្ពានឈានទៅបញ្ចប់សង្គ្រាម ១៤៦
ការចុះទន់ខ្សោយនៃរបប លន់ នល់ ១៤៩
ខ្មែរក្រហមប្រើល្បិចដើម្បីឈ្នះសង្គ្រាម ១៥១
មហាវិនាសកម្មត្រូវចងចាំជាមេរៀនប្រវត្តិសាស្ត្រ ១៥៣

វគ្គទី៤ ជីវិតនៅទីក្រុងប៉ារីស (ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០) ១៥៧
ដំណើរគ្រាដំបូងតាមយន្តហោះ ១៥៧
ជីវិតផ្សងព្រេងនៅទីក្រុងប៉ារីស ១៦១
ជាដំបូងខ្ញុំខំរកការធ្វើ ១៧១
អ្នកប្រុសតូច ១៧៦

បារាំងថាខ្ញុំធ្វើការខុសច្បាប់ ១៧៩
សុំសិទ្ធិជ្រកកោននយោបាយ ១៨២
ជីវិតថ្មីជាអ្នកទីក្រុងប៉ារីស ១៨៥
សប្បាយលាយទឹកភ្នែកនៅថ្ងៃ ១៧ មេសា ១៩៧៥ ១៩០
មិនចូលបដិវត្តន៍ព្រោះជាប់កំអែលមូលធននិយម ១៩៤
ស្ថានភាពជនភៀសខ្លួនខ្មែរនៅទីក្រុងប៉ារីស ១៩៥
ឡើងឋានៈដោយមិនដឹងខ្លួន ១៩៨
បែកឲ្យដាច់មនោសញ្ចេតនា និង ការងារ ២១០
វិលមកជួបសហគមន៍ខ្មែរវិញ ២១៥

វគ្គទី៥ សម្រែកស្រែករកសេរីភាព (ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០) ២១៨
ជាតិជាជនភៀសខ្លួន គ្មានអ្នកតូច គ្មានអ្នកធំ ២១៩
សឺន សាន ជានរណា ? ២២១
សមាគមទូទៅខ្មែរនៅបរទេស ២២៤
ខ្មែរក្រហមប្រមូលយកជ័យជំនះ ១៧ មេសា តែម្នាក់ឯង ២២៥
សម្ដេច សីហនុ យាងទៅទីក្រុងញូយ៉ក ២២៦
ព្រះអង្គសុំលាលែងពីតំណែងប្រមុខរដ្ឋនៃរបបខ្មែរក្រហម ២២៧
សកម្មភាពរបស់សមាគម អា ហ្សេ កា អឺ ២២៨
ជំនួបជាមួយលោកតា សឺន សាន ២៣០
ខំធ្វើការដើម្បីសហគមន៍ខ្មែរ ២៣៣
ចលនាតស៊ូខ្មែរសេរីកា ២៣៥
ឃ្លាតកាយ ណាយចិត្ត ២៣៩
ខ្មែរក្រហមមានជម្លោះជាមួយប្រទេសជិតខាង ២៤០
យុទ្ធសាស្ត្រចិន នាំឲ្យថៃ និង ខ្មែរក្រហមផ្អាកជម្លោះ ២៤៣
នរណាជាដៃទី៣ ? ២៤៧

ទាហានថៃជួយយុទ្ធជនសេរីកា ២៥២
ជម្លោះរវាងខ្មែរក្រហម និង វៀតណាម ២៥៨
ចលនាតស៊ូផ្ទៃក្នុងប្រឆាំង ប៉ុល ពត ២៦៥
ហ៊ុន សែន ចេញប្រឆាំង ប៉ុល ពត ២៦៦
ខ្មែរក្រហមផ្តាច់ទំនាក់ទំនងការទូត ២៧៣
រណសិរ្សសាមគ្គីសង្គ្រោះជាតិកម្ពុជា ២៧៥
ប៉ុល ពត ស្នើសុំឲ្យសម្តេច សីហនុ ជួយ ២៧៧
ភាពគឃ្លើនរបស់ខ្មែរក្រហមចំពោះព្រះអង្គ ២៨២
បានពួក អេហ្វ ប៊ី អាយ ជួយរំដោះព្រះអង្គ ២៨៤
ទីបំផុតព្រះអង្គព្រមយាងត្រឡប់ទៅស្រុកចិនវិញ ២៨៥
អរផង ភ័យផង ចំពោះជ័យជំនះ ៧ មករា ២៨៦
អបអរសាទរព្រះអង្គ ដែលនៅគង់ព្រះជន្មនៅឡើយ ២៨៨
នយោបាយជាន់ខ្ពស់របស់លោកតា សឺន សាន ២៨៩
លោកតា សឺន សាន និង សម្តេច សីហនុ តាមមាគ៌ាទីទៃៗ ២៩៣
លោកតាប្រកាសបង្កើតរណសិរ្ស ៣០១
ខ្ញុំជាសកម្មជន រ.ជ.រ.ប.ខ. ៣០៧
ព្រះអង្គទាមទារចរចាផ្ទាល់ជាមួយវៀតណាម ៣១០
សម្តេច សីហនុ យាងមកដល់ទីក្រុងប៉ារីស ៣១២
បានទទួលដំណឹងពីម្តាយខ្ញុំ ៣១៣
ជាតុពិត នៃជ័យជំនះ ៧ មករា ៣១៥

វគ្គទី៦ ចេញទៅធ្វើសង្គ្រាម (ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០) ៣១៨
ចិន និង អាស៊ាន ត្រៀមកម្លាំងវាយបក ៣១៨
មេដឹកនាំអ្នកជាតិនិយមប៉ះទង្គិចពាក្យសំដីគ្នា ៣២១
ខ្មែរក្រហមខំកែមុខមាត់ថ្មី ៣២៣

រត់ការឲ្យបងថ្លៃស្រីបានចេញពីជំរុំ	៣២៤
បាតុកម្មប្រឆាំង ៧ មករា នៅទីក្រុងប៉ារីស	៣២៨
ពួកយើងនៅទីក្រុងប៉ារីស	៣៣១
លោកតាថ្លែងថា សត្រូវនៃសត្រូវ គឺជាមិត្ត	៣៣៤
ស្ថាប័ន និង សមាជ នៃ រ.ជ.រ.ប.ខ.	៣៣៦
សម្តេច សីហនុ លាឈប់ពីតំណែងប្រធានសហព័ន្ធខ្មែរ	៣៤៤
ពេលនោះ លោកតាដើរតួឯក	៣៤៧
ជំរុំ រ.ជ.រ.ប.ខ. រងការវាយប្រហារ	៣៥០
ពួកបរទេសថា លោកតាក្បាលរឹង	៣៥២
ក្រុមកូម៉ិច ជ្រើសរើសសមាជិកថ្មី	៣៥៤
ការិយាល័យផ្សាយព័ត៌មាន រ.ជ.រ.ប.ខ. នៅក្រៅប្រទេស	៣៥៥
សម្តេច សីហនុ ត្រៀមចូលរួមជាថ្មីជាមួយខ្មែរក្រហម	៣៥៧
មូលហេតុមិនចូលគ្នានៃក្រុម សឺន សាន និង សីហនុ	៣៥៩
លោកតាមិនអាចបង្រួបបង្រួមអ្នកជាតិនិយម	៣៦៥
លោកតាថ្លែងថា ដើម្បីបត់ស្តាំ ត្រូវសៀវឆ្វេងបន្តិច	៣៦៧
ចូលទ្រុងខ្លា លោកតាសុំជំបងមួយ	៣៦៩
លោកតាប្រកាសថា ខ្ញុំស្ម័គ្រចិត្តចេញទៅតស៊ូ	៣៧០
ក្រុមកូម៉ិច បង្កើតបញ្ហាចំរូងចំរាស់ថ្មី	៣៧២
សន្និសីទអន្តរជាតិមួយស្តីពីកម្ពុជា	៣៧៦
ជំនួប សឺន សាន - សីហនុ	៣៧៨
ជំនួប សឺន សាន - សីហនុ - ខៀវ សំផន នៅ សឹង្ហបុរី	៣៨០
តស៊ូមតិគ្នាក្នុងគណៈកម្មការចំពោះកិច្ច	៣៨២
បើលោកតាមិនធ្វើ ព្រះអង្គក៏មិនធ្វើ	៣៨៨
ខ្មែរក្រហមទទួលការគាំទ្រពីសម្តេច សីហនុ	៣៩០
ខ្ញុំជូនលោកតាទៅជួបទូតអាមេរិកជាលើកដំបូង	៣៩១

ខ្ញុំ និង បង ប៉ែន ថាល់ ចេញទៅសមរភូមិ ៣៩៣
បង ប៉ែន ថាល់ ថា៖ កុំឲ្យបាត់បង់សេចក្ដីថ្លៃថ្នូរ ៣៩៧
ខកចិត្ត ពេលជាន់ទឹកដីថៃ ថ្ងៃដំបូង ៣៩៨

វគ្គទី៧ លោកអគ្គលេខា (ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០-១៩៩០) ៤០៩
ពួកជក់ខ្សៀ និង មនុស្សជាភ្នែក ជាត្រចៀករបស់លោកតា ៤១០
អ្វីដែលហៅថា «ទៅគោរពទង់ជាតិ» ៤១២
ចលនាតស៊ូខ្មែរ ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់យោធាថៃ ៤១៤
រដ្ឋាភិបាលចម្រុះត្រីភាគីកើតក្រោមគំនាបយោធាថៃ ៤១៦
លោកតាឲ្យខ្ញុំរៀបចំប្រព័ន្ធគណនេយ្យ ៤២៤
ខ្ញុំថា៖ ការចូលរួមក្នុងត្រីភាគី មិនមែនជាជោគជ័យទេ ៤២៧
សមាសភាពរដ្ឋាភិបាលត្រីភាគី ដែលថៃទទួលស្គាល់មុនគេ ៤២៨
ខ្ញុំ និង បង ប៉ែន ថាល់ ទៅបំពេញបេសកកម្មនៅអាហ្វ្រិក ៤៣០
ផ្លាស់ឋានៈពីជនភៀសខ្លួន ទៅជាអ្នកការទូត ៤៣៥
បង ប៉ែន ថាល់ ដួលសន្លប់ តែគាត់ថា អត់ឈឺអ្វីទេ? ៤៣៧
យុវជនជាតិតូហ្គោ ៤៣៩
តាលួត ត្រូវគេលួចបាញ់សម្លាប់នៅជំរុំអំពិល ៤៤២
បង្កើតគណកម្មាធិការជំនួសលោក ដៀន ដែល ៤៤៤
ការបែកបាក់គ្នាលើកទីមួយ ក្នុងជួរ រ.ជ.រ.ប.ខ. ៤៤៦
នគរបាលថៃ លបចុះមកឆែកឆេរទីស្នាក់ការរបស់យើង ៤៤៩
យើងរើមកនៅម៉ាយ៉ាឡាប់ ៤៥០
ខ្ញុំចូលធ្វើការក្នុងកងទ័ព ៤៥១
ក្រុមមេទ័ពថ្មី ខំបញ្ចេញថ្វីដៃ ៤៥៤
ទ័ពយើងខ្លាំង ឬ ខ្សោយ អាស្រ័យលើលោក ឆាវលិត ៤៥៨
លោក សក់ ស៊ុតសាខន និង ក្រុមលោក ដៀន ដែល ៤៦០

វៀតណាមវាយបកវិញ	៤៦១
អនុប្រធានថ្មី រ.ជ.រ.ប.ខ.	៤៦៦
អ្នកស្រី សួន កាសេត បានត្រូវអញ្ជើញឲ្យចេញពីទឹកដីថៃ	៤៦៧
លោក ថាច់ រ៉េង រត់តាម អ្នកស្រី សួន កាសេត	៤៦៨
មហាសន្និបាត រ.ជ.រ.ប.ខ.	៤៧០
ខ្ញុំត្រឡប់មកបាងកកវិញ ដើម្បីធ្វើកាកបាតក្រហម	៤៧២
សម្តេច ប៉ែន នុត ប្រដៅឲ្យពួកយើងរួបរួមគ្នា	៤៧២
យន្តការរួម រ.ជ.រ.ប.ខ. និង ហ្វ៊ុនស៊ិនប៉ិច	៤៧៥
ពែកមីកូ និង ម៉ាយ៉ាឡាប់	៤៧៦
ទស្សនកិច្ចនៅកូរ៉េខាងត្បូង	៤៧៨
លោក ដៀន ដែល បញ្ហាឲ្យបោះបង់ជំរុំអំពិល	៤៨០
ការងារដ៏សំខាន់នៅកាកបាតក្រហម	៤៨១
ពួកទាហានទាមទារឯករាជ្យពីលោកតា សឺន សាន	៤៨៣
ក្រុម សឺន សាន និង សក់ ស៊ុតសាខន តម្លើងសំឡេងដាក់គ្នា	៤៨៥
ពួកតាៗនៅប៉ារីស គាំទ្រលោក សក់ ស៊ុតសាខន	៤៨៦
ស្ងាត់ៗលោក ថាច់ រ៉េង ត្រឡប់មកបាងកកវិញ	៤៨៨
ការបែកបាក់លើកទី២ ក្នុងជួរ រ.ជ.រ.ប.ខ.	៤៩០
បង ប៉ែន ថាល់ ទទួលមរណភាពនៅប៉េកាំង	៤៩២
បក្សប្រហារ ដែលយើងនឹកមិនដល់	៤៩៤
ក្រុមលោក សក់ ស៊ុតសាខន ឈប់ទទួលស្គាល់លោកតាជាប្រធាន	៤៩៩
ខ្ញុំលួចចេញទៅអារញ្ញទាំងកណ្តាលអធ្រាត្រ	៥០០
ទាហានថៃតាមរកខ្ញុំ	៥០២
នាយទាហានថៃកាន់កាប់ទ័ពយើងដោយផ្ទាល់	៥០៣
គេប្រើល្បិចកុំឲ្យខ្ញុំជួបលោក សូឡា	៥០៥
លោកតា សឺន សាន អាចទៅធ្វើទស្សនកិច្ចនៅសាយធូ	៥០៧

ក្រុម សក់ ស៊ុតសាខន ចង់ឲ្យលោកតាធ្វើប្រធានកិត្តិយស ៥០៩
លោក សក់ ស៊ុត សាខន សុំរៀបចំកូម៉ិចជាថ្មី ៥១២
រ.ជ.រ.ប.ខ. ធ្លាក់កាន់តែជ្រៅទៅក្នុងជ្រោះនៃវិបត្តិផ្ទៃក្នុង ៥១៤
លោកតាទៅតវ៉ាឯប៉េកាំង តែចិនឲ្យសម្រុះសម្រួល ៥១៦
មានគេសរសេរខុសពីរឿងវិបត្តិផ្ទៃក្នុង រ.ជ.រ.ប.ខ. ៥២១
លោកតា សឺន សាន ចង់ដកលោក នាង ជិន ហន ៥២៣
មេទ័ពថៃបញ្ជាឲ្យលោក ថាច់ រ៉ង ចេញពីទឹកដីថៃ ៥២៥
វិបត្តិផ្ទៃក្នុងបានត្រូវបញ្ចប់ ៥២៦
យើងមានអ្នកគាំទ្រ និង អ្នករត់ចោលជួរ ៥២៩
ទីបំផុតគេហៅខ្ញុំថា៖ លោកអគ្គលេខា ៥៣១

វគ្គទី៨ ជំរុំជាយដែន (ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០-១៩៩០) ៥៣៧
ជំរុំនៅលើទឹកដីខ្មែរ ៥៣៨
ខ្ញុំរៀនវិជ្ជាគ្រែវេទ ៥៤២
ខ្ញុំចង់សាកល្បងវិជ្ជាគ្រែវេទ ៥៤៧
អាងវិជ្ជាគ្រែវេទ នាំគ្នាទៅគាស់កំណប់ ៥៤៨
នៅជំរុំសាយធូ ៥៥១
ការងារផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស ៥៥៤
គណៈកម្មការយុត្តិធម៌ ៥៥៧
មានបញ្ញវ័ន្តចូលមកជួយ ៥៥៨
ពួកយើងរកវិធីពង្រីកការអប់រំនៅក្នុងជំរុំ ៥៥៩
សកម្មជនប្រមូលកម្លាំងជាតិ ៥៦៤
លិខិតប្រចាំសប្តាហ៍របស់អគ្គលេខាធិការ ៥៦៥
ប្រធានជំរុំ និង មេទ័ព ៥៦៧
យកបាយកញ្ចប់ទៅចែកខ្មែរគ្នាឯង ត្រូវយូអិនស្តីបន្ទោស ៥៦៨

ដំណើរទៅតំបន់រំដោះ ៥៧០
ប្រាសាទបន្ទាយឆ្មារ អាចរងគ្រោះដោយជនទុច្ចរិត ៥៧៣
នៅតំបន់រំដោះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកស្រុកឲ្យចាំមើលទង់ជាតិយើង ៥៧៦

វគ្គទី៩ ដំណើរតាមផ្លូវបត់បែនទៅរកសន្តិភាព (ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០-១៩៩០) ៥៨០
ទិដ្ឋភាពពីរនៃបញ្ហាកម្ពុជាពិតជាត្រឹមត្រូវ ៥៨១
រ.ដ.ស.ប.ខ. ប្រកាន់គោលជំហរដូចខ្មែរក្រហម ៥៨៤
ក្រុមលោកតា សឺន សាន រិះគន់សម្តេច សីហនុ ៥៨៦
សហគមន៍អន្តរជាតិទទួលយកសីលធម៌សកលថ្មី ៥៨៨
ភាគនីមួយៗ និង គោលជំហរក្នុងការធ្វើសង្គ្រាម ៥៩០
សេអូសេស្កូ ណែនាំឲ្យ ខៀវ សំផន ជានាជាមួយ ហេង សំរិន ៥៩១
ហ៊ុន សែន ថា៖ «វាយផង ចរចាផង» ៥៩២
វៀតណាមមិនយកយូអិន តែសុខចិត្តចរចាជាមួយអាស៊ាន ៥៩៣
អាស៊ានឲ្យត្រីភាគីពង្រឹងឯកភាព និង សាមគ្គីភាព ៥៩៨
ផែនការសន្តិភាព ៨ ចំណុចរបស់ត្រីភាគី ៦០៦
រំលឹកឡើងវិញបន្តិចអំពី ចិន និង វិបត្តិផ្ទៃក្នុង រ.ដ.ស.ប.ខ. ៦០៧
ជំនួយជាចំហររបស់អាមេរិកលើកដំបូង ៦១២
ខ្ញុំប្រាប់មន្ត្រីអាមេរិកថា៖ «បើមិនជួយ ក៏យើងនៅតែតស៊ូ» ៦១៤
លោកតាបានស៊ីញ៉េលើក្រដាស តែលុយបានទៅអ្នកផ្សេង ៦១៥
អាមេរិកចង់ឲ្យមានទំនាក់ទំនងជាមួយវៀតណាម ៦១៨
នៅឡាហារ៉ាន ហ៊ុន សែន - គាត ឈន់ លបទាក់ទងគ្នា ៦២១
វៀតណាមស្នើសម្តេចរៀបចំឲ្យមានការចរចាជាពីរដំណាក់កាល ៦២៤
សេអូសេស្កូ ទូលសម្តេចឲ្យខំរកដំណោះស្រាយនយោបាយ ៦២៧
លោកតាចង់សុំឲ្យតំបន់អង្គរអព្យាក្រឹត ៦២៩
ខ្ញុំទៅឃោសនាជាថ្មីនៅអឺរ៉ុប ៦៣៣

ពួកយើងមិនដឹងថា សម្តេចយាងទៅព្យុងយ៉ាង ដើម្បីធ្វើអ្វីទេ? ៦៣៤
ព្រះអង្គផ្អាកធ្វើប្រធានត្រីភាគី ព្រោះខ្មែរក្រហមរំលោភ ៦៣៦
ខ្មែរក្រហមភ័យខ្លាចបាត់អាសនៈ ៦៣៨
លោកតា សឺន សាន ទៅស្ទាបស្ទង់នៅរ៉ូម៉ានី ៦៤០
គំរោងជួបចរចាគ្នាតាមរូបភាពទីទៃៗ ៦៤២
មិត្តភាពរវាងលោក យ៉ាស្សែរ អារ៉ាហ្វាត់ និង សម្តេច សីហនុ ៦៤៤
ខ្មែរក្រហមរិះគន់សម្តេចថា ធ្លាក់ក្នុងអន្ទាក់របស់វៀតណាម ៦៤៥
ចិនថា មិនទាន់ដល់ពេលចរចាទេ ៦៤៧
បង្ហាញរូបភាពថា សាមគ្គី នៅពេលដែលបែកបាក់ ៦៥០
ទីបំផុតសម្តេចឪសុំឲ្យតាៗជួយឲ្យមានការជួបគ្នា ៦៥១
ជំនួប សីហនុ - ហ៊ុន សែន នៅ ហ្វែរ អង់តាកជឺន័រ ៦៥៤
សម្តេចសុំឲ្យប្តូរឈ្មោះ ភ្លេងជាតិ និង ទង់ជាតិនៃប្រទេសខ្មែរ ៦៥៨
លោកតាមិនចូលរួមប្រជុំ តែលបសុំជួប ហ៊ុន សែន ស្ងាត់ៗ ៦៦០
ជំនួបលើកទី២ នៅ សាំង ហ្សែកម៉ាំង អង់ ឡេយ ៦៦៧
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ៦៧២
ឯកសារគន្ថនិទ្ទេស ៦៧៩
ឯកសារឧបសម្ព័ន្ធ ៦៩៥

សេចក្ដីថ្លែងអំណរគុណ

ដើម្បីឲ្យសៀវភៅនេះប្រសូត្រលេចចេញជារូបរាងឡើង ខ្ញុំបានពឹងពាក់សហការី មិត្តភក្តិ និង ញាតិមិត្រមួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះ៖

១) លោកបណ្ឌិតសភាចារ្យ ស៊ន សំណាង ដែលបានចំណាយពេលច្រើនជួយផ្ទៀងផ្ទាត់អក្ខរាវិរុទ្ធ ពាក្យពេចន៍ និង ផ្ដល់មតិដ៏មានតម្លៃ អំពីរបៀបសរសេរ និង ការស្រាវជ្រាវឯកសារ ដើម្បីញ៉ាំងឲ្យសៀវភៅនេះមានលក្ខណៈកាន់តែសុក្រឹតឡើង ។

២) លោក ស៊ន ពិសិដ្ឋ បេក្ខជនបណ្ឌិតប្រវត្តិសាស្ត្រនៃរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា ដែលបានជួយកែសម្រួលឲ្យការវាយអក្សរក្នុងកុំព្យូទ័រ អាចសមស្របតាមរបៀបយូនីកូដ និង ជួយត្រួតពិនិត្យការបោះពុម្ពផ្សាយ ។

៣) លោក ស៊ន ច័ន្ទវីរៈ ដែលបានជួយរចនារូបក្របសៀវភៅ និង ជួយដោះស្រាយរាល់បញ្ហាបច្ចេកទេសកុំព្យូទ័រ ។

៤) កញ្ញា អ៊ុក នីឡា ដែលបានជួយវាយអត្ថបទមួយភាគធំនៃសៀវភៅនេះ ។

សូមអស់លោក និង នាងកញ្ញាទទួលនូវអំណរគុណដ៏ស្មោះអំពីអ្នកនិពន្ធ ។

នៅទីបញ្ចប់ ខ្ញុំក៏សូមអរគុណ ភរិយា និង កូនរបស់ខ្ញុំទាំងពីរជាទីស្រឡាញ់ សេដ្ឋា, ធម្មៈ (Thomas), និង អែម៉ា (Emma), ដែលបានយោគយល់ដល់ខ្ញុំទុកពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ឲ្យខ្ញុំមានលទ្ធភាព ដើម្បីសរសេរ និង ធ្វើការស្រាវជ្រាវឯកសារចាំបាច់នានា រហូតបានសម្រេចចប់សព្វគ្រប់ជាស្ថាពរ ។